

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/66/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116010380
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3116010380.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12. septembra 2016 prejednal sťažnosť odsúdeného U. D. podanú proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 19. mája 2016, sp.zn. 4Pp/35/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods.1 písm. c/ Tr.por. sa sťažnosť odsúdeného U. D. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 19. mája 2016, sp.zn. 4Pp/35/2016, zamietol podľa § 66 ods. 1, 2 Tr.zák. ako nedôvodný návrh odsúdeného U. D. o jeho podmienené prepustenie z výkonu trestov odňatia slobody, ktoré mu boli postupne uložené rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 10.9.2013, sp.zn. 0T/45/2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 29.10.2013, sp.zn. 4To/101/2013 vo výmere 1 rok a 4 mesiace so zaradením na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr.zák. a rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 27.3.2014, sp.zn. 0T/9/2013 vo výmere 1 rok a 6 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr.zák.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení podal odsúdený U. D. sťažnosť, ktorú pritom do rozhodnutia krajského súdu o nej bližšie písomne neodôvodnil.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu spolu so spisom bola predložená až 5. augusta 2015, preskúmal v zmysle § 192 ods.1 Tr.por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného U. D. nie je dôvodná.

Okresný súd postupoval vecne správne, keď návrh odsúdeného U. D. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný zamietol. Správne zistil, že odsúdený nespĺňa zákonné podmienky pre podmienené prepustenie, keďže vzhľadom na okolnosti správne a podrobne uvedené okresným súdom v napadnutom uznesení (z nich najmä sklon k páchaniu trestných činov, vysoké riziko recidívy, slabé sociálne zázemie, nepriaznivá resocializačná prognóza) nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život tak, ako predpokladá ustanovenie § 66 ods.1 Tr.zák.

Z ustanovení § 66 ods. 1 písm. a/, ods. 2 Tr.zák. vyplýva, že predpokladom podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného U. D. je súčasné splnenie troch podmienok, a to, že odsúdený vykonal polovicu z uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody, že vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne

aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Polovice uloženého trestu a pozitívne hodnotenie správania odsúdeného a plnenia jeho povinností vo výkone trestu nepostačuje preto ešte pre záver o splnení zákonných podmienok pre jeho podmiennečné prepustenie. Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmiennečné prepustenie je namieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Ustanovenie § 66 ods.1 Tr.zák. vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia páchatel'ovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatel'ovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu, pričom bez významu nie je ani zistenie, ako bude verejnosť reagovať na predčasné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu, aké sú sociálne pomery odsúdeného a aké podmienky má vytvorené pre prechod do normálneho života na slobode. Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí pritom hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Okresný súd v posudzovanom prípade týmito hľadiskami sa dôsledne riadil, prihliadol na všetky okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného, t.j. pre záver, že odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu preukázal nielen polepšenie, ale že možno od neho aj dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a dospeje preto k správemu záveru. Z hodnotenia odsúdeného U. D. riaditeľom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Dubnici nad Váhom, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd, vyplýva záver, že odsúdený v podmienkach výkonu trestu a pod dohľadom je schopný plniť stanovené povinnosti a svojím správaním preukázať snahu po náprave a polepšenie a zároveň toto správanie podriadiť účelu podmiennečného prepustenia. Súčasne však z hodnotenia vyplýva aj záver, že odsúdený U. D. preukazuje iba čiastočne splnenie podmienok pre podmiennečné prepustenie, že resocializačná prognóza odsúdeného je hodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania, pričom rizikovým faktorom u odsúdeného je sklon k páchaniu trestných činov, vysoké riziko recidívy i časté požívanie alkoholu.

Podstatne odlišný a pritom negatívny charakter má pritom predovšetkým správanie a konanie odsúdeného na slobode. Z obsahu spisu je totiž zrejme, že odsúdený U. D. bol už 17-krát opakovane odsúdený na podmiennečné a na nepodmiennečné tresty odňatia slobody. Je teda osobou s výrazným sklonom k páchaniu trestných činov a z pohľadu predchádzajúcich odsúdení mal dostatok možností preukázať zmenu svojho správania, avšak ich nevyužil, keďže predchádzajúce odsúdenia nespĺnili u neho zákonom predpokladaný účel, jeho správanie práve na slobode je negatívne a jeho resocializačná prognóza z tohto hľadiska je preto výrazne nepriaznivá. Povaha týchto odsúdeným spáchaných trestných činov a z nich vyplývajúce okolnosti charakterizujúce odsúdeného ako osobu so sklonom k páchaniu trestných činov, tvoria u neho také skutočnosti, ktoré odôvodňujú záver o existencii príliš vysokého rizika jeho recidívy a z neho vyplývajúci záver, že u odsúdeného, aj napriek pozitívnemu hodnoteniu jeho správania a čiastočného plnenia povinností svedčiacemu o jeho polepšení a snahe po náprave, nebol ešte dosiahnutý taký stupeň jeho nápravy, že by sa zbavil práve tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré viedli ku spáchaniu trestných činov, za ktoré mu bol uložený teraz vykonávaný trest a nemožno preto dôvodne predpokladať, že povedie aj na slobode riadny život.

Napadnuté uznesenie je vecne správne a v súlade so zákonom podrobne odôvodnené, preto krajský súd, keďže po preskúmaní veci dospeje k rovnakému záveru ako okresný súd, na tieto vecne správne dôvody poukazuje. Sťažnosť odsúdeného U. D. nepovažoval preto za dôvodnú, neakceptoval ju a na základe uvedených dôvodov ju podľa § 193 ods.1 písm. c/ Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.